ACC. N:R. 605

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: BLEKINGE

Härad: Östra

Socken: Rödeby

Uppteckningsår: 1923.

Upptecknat av: Allan Andersson

Adress: Spjutsbygd

Berättat av:

Född år i

Uppteckningen rör Maj o midsommar å Storegården 1-9

Finansiell av Valborgsmässoafton 1.

Jakt o jaktlycka 2.

Bryastänna 3.

Majvisa i pinsa maj. 4-8

Midsommarafton i majstång. 8.

Brönkvart - se sin tillkommande 9.

Kyrkovärdens Storegård 9-15.

Valborgsmässoafton, lekar majvisan m. m. 10.

Maj-Skalas, dricka mäg i lunden 12.

Brökottan - Pingst. 14.

Visa "Ungersvan går i lunden" 14.

Skriv endast på denna sida!

Fr. Tilen Andersson Sjöjebygd
Allan Andersson Sjöjebygd. Född 1871 i Östra Ed
605
LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Maj och midsommar å Storegården under tre mansåldrar

I.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Den gamla nämndemansgården.

Var? [I en av mellersta Blekinges vackraste trakter, just där mellanbygd och skogsbygd mötas låg Storegården, där nämndemannen Olof Trulsson i början av 1800-talet residerade med sitt stora mantal. Gården var väl bebyggd, men byggnaderna mycket litet ingivande. Det utgjorde en ~~vanlig~~ blekingestuga av vanliga typen med stuga och loft. Det var en sista april — valborgsmässoafton således — och solen sjunkit just bakom en skogsås i väster, spridande ett stilla sagoskimmer över Storegården och trakten därombring. På en tecken av slyet från gården började flammorna från ett stort risbål sakta stiga mot höjden. Omkring detsamma av församlade hela gården och den omkringliggande byns invånare, och samtalet rådde sig fritt och observerat. Det var ett högtidligt ögonblick då valborgsmässoeldens första flammor slå mot höjden, och så lång någon kan minnas tillbaka har det så varit. Just där, på samma ställe, har denna eld varji år i vårskymningens tysta skymning spritt sitt sken över nejden, och det skulle icke falla någon in att flytta den ens en aln åt sidan. På uppmaning av nämndemannen, som synes vara någon slags ledare för kvällens program, samlas alla i en stor ring omkring elden och någonting hålles utkastas. Småningom draga sig de äldre tillbaka mot byn, men ungdomen stannar kvar för att roa sig, att omsluta förstärkandet bålet med nytt ris.]

(22.5

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Upptecknas av fof. i Rödeby. skedelat i annan sand

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vid Storegårdens vägskäl hade några av de äldre gubbar drägt till, och samtala ganska högljutt om jakthyckor och dylika saker.

"Ja", yttrar den ene, "i är väl det talent med mjakten, ty vi blåsa norran vind i kväll, och då blåsa alla orarna från oss".

Ja, men annars är det väl orarnas speciella tekniske man infallen en medelålders man, som just nu inflyttat från Tving som torpare under Storegården, "Jastån någon erfaren jägare aktar sig nog att gå ut med bössan. Jag tror en broder hemma i Tving, som hade ovspelat en Valbrygomässomate, och trots varningar skulle han ut. Väl utkommen i skogen såg han stora oran i vartenda träd. Han skjöt flera skott, men det blev endast den att oranna glaskligen flyttade sig ett stycke till in i skogen, där spelet fortsatte. Han lyckades icke skjuta en enda, och sedan den natten var hans jakthyckor som bortblåst."

"Borta i tugerum", infallen den tredje, "där min far hade en liten jordbit under Kättilsmåla, hade samtidigt med honom ~~en~~ tremn gamla jägare vars bössa eller jakthyckor aldrig sviko. Och dessa goda tur påstods just ha kommit genom en skjuten valbrygomässoare. — Jastån det även varit andra makter med i spelet. Den ene av dem var en som dem också skulle skaffa sig jakthyckor efter dö mästre. De gav honom noga föreskrifter hur han skulle göra. Vid nattvardsgången för påsk var pojken antecknad med. Enligt fadrens instruktion stoppade han nattvardsbrödet i fickan med sig hem. Ombekommen tog han

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

D:5; det ryktades att det skulle ha hänt i Toving

sin nya bössa och önjade ladda för skott. Det gamla nätverket blandades in med krut och kagel och så rätades bössan under just denna kvällen, då valborgsmässoeldarna hade tänts på en bergskär. Tog han fram sin bössa och gick ut i skogen. Ovanna spökes som vanligt i kåken och han var på den fetaste där var. I samma ögonblick han lade bössan till kinden hade den anbagiske kidden av den konfäste kälsaren. Förvirrad kastade pojken bössan från sig utan att skjuta, och sprang hem det fotbasta han kunde. I dess har han antid gått som en halvt vansinnig, och för jakt hyser han en intensiv fruktan. Men de gamla jägarne hade tydligt ej förbud att avfyra skottet, då deras jakthyckler gundades. Men sådant kanske kommer igen", slöt talaren.

exc. [Ännu en stund fortsatte samtalet, men sedan gingo de var-
1.) ter sitt. Ungdomen vred sig ännu omkring elden med dan och lekar, och först då den nya dagens gryning visade sig vid österns portar, krälp man upp.] Några timmar var allt tyst och lugnt i byn, men snart hade ej lummit länge på kvällen förrän en skara ~~vuxna~~ ~~kommo~~ de äldre männen i byn nedåt byagatan. ~~De sjungo och i uppfattade dess sang som följer~~. Rätt vad det var hördes ljuset av en lur uppe från Storegården. Det är nämndemannen Olof Trulsson, ~~som~~ byns äldreman, som kallar till byastämma. Han blåser i det gamla byahornet och tonerna klinga så melodiskt i den klara luften. På en liten stund var hela byns bönder samlade vid Storegården, och byns angelägenheter avhandlades. Så kjöts gästabud som varade hela dagen, varefter en ny äldreman utsågs och byahornet med karta och byksta vidlämnades till denne. Så var det av.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

processen till den nye åldermannen på gästabudet fortsatte hällen. Åldermannaståtet gick sålunda i fem eller sexmänningar hyss alla barn, och far- och flickträt skedde antid den 1:e maj.

Så var det länge i byn och arbetet gick ein gilla gång, pingsten var inne. På pingstaftonen samlades byns ungdom och gingo från gård till gård sjungande en majvisa. Stugaids hade följande lyckse:

Majvisa

Se god afton i som kemma är,
Maj var välkommen!
För i afton så vilja vi gästa här,
För det så bären vi å göma för åt lunden!

Följ, följ bäre far och mor
Hör åt som vi tedje!
För vi stiga så ovisligt fram för er dör,
För det så bären vi å göma för åt lunden!

Maj månad är nu gången in,
Maj vare o. s. v.
Gud styrke alla sragas sinn
För det så bären o. s. v.

Den lilla fåkens lyra klang,
Hör åt som o. s. v.
Hon lovar oss maj månads sång,
För det o. s. v.

Denna visa är upptecknad i Gårdsing

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ja, skogen är en grönen hatt,
Maj vare o. s. v.
Den fröjdar sig båd dag och natt,
En aut o. s. v.

Nu sätten vi maj uti brudens gård
Hå rät o. s. v.
Gud förlänn oss en synnigt år,
En aut o. s. v.

Låt vära säd på åkarna
Maj vare o. s. v.
Och gränt gro i ängarna
Hå aut o. s. v.

Nu sätten vi maj uti brudens vagg,
Hå rät o. s. v.
Här väntar vi oss en kalrtjog ägg,
En aut o. s. v.

Nu tu vi flaskan slå en teling,
Maj vare o. s. v.
Här väntar vi oss en stop bränvin
En aut o. s. v.

Här växer ollon i skogen i år
Maj vare o. s. v.

Här vänta vi oss två fläskalår.
En aut o. s. v.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Nu ha vi köpten kenalea,
Maj vare o. s. v.
Här vänta vi oss en kenlea
En aut o. s. v.

Låt hönan värpa agg på fat,
Hå rt o. s. v.
Tie pannekaka och äggamat
En aut o. s. v.

Ja, mor kor är en tärna,
Maj vare, o. s. v.
Hon ger oss agg så gärna
En aut, o. s. v.

Och far kan är en brönman
Hå rt. o. s. v.
Han hjälper tie aut vad han kan,
En aut o. s. v.

Här stå vi några pickar ana,
Maj vare o. s. v.
Så given oss något och låtom oss gå,
En aut o. s. v.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En natten är bäre kall och kort
Hå vet o. s. v.
Vi tränga tin att slegnda fot,
En att o. s. v.

Välkommen, välkommen min vän så god,
Maj vare o. s. v.
Hå stå vi alla vid en friskt mod,
En att o. s. v.

Stor tacka, stor tacka bäre far och mor
Maj vare o. s. v.
En renna gåvan kom vai stor
En att o. s. v.

Nu sätten vi maj uti brudens tak,
Hå dat o. s. v.
Och liggen och sovan tin Guden dag,
En att o. s. v.

Sentyfter vi alla uppå vår kato
Maj vare o. s. v.
Och lyckan coman god natt
En att o. s. v.

Sen gå vi ossåt gården,
Hå vad vi sagå,

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vi komma igen till varen,
Så att så blom i de gröna lövet till kransen.

Så gick man från gård till gård i hela byn
sjungande sin visa, och satsade gröna kvistar i jorden och
tvålaken på stugorna. Det var endast den manliga ungdo
som deltog i sången, flickorna rov med och samlade
gårdarna, som riktigen inflöto vid varje gård; mest ä
samt bröd och brännvin. Annandag pingst samlades
(s. 2.) sedan på "valbrygmässobacken" där gilde hölls på de ing
gårdarna och dans och lekar avlöste varandra till senan
kväll. Arbetsdagarna kommo emellertid åter och fös
vid midsommar blev det åter festligt. Då pyntades o
fejades både ute och inne. Friskt löv strödes på golv
i stugan och kransar och guirlander av blåklint, daggkr
prästkrage och vallergräs hängdes nu ovan och fönster. D
utom sattes friska björkar på båda sidor om ingången
I ladugård och stall sattes löv i taken, och alla gam
apparelnät och sopor avlägsnades. På midsommarap
(s. 2.) eftermiddag samlades byns ungdomar på den vanliga
platsen, där majeldarna brunnit. Nu var det ma
stången som pyntades med eklöv och blommor
av alla slag. Där fanno prästkrage, daggkåpa, blåklint, p
krage, höjtnaslyjälo, slättergubbe, jemmiggräs, ä
och vad det nu alla heter. Det var fädejpyntad tjä
man åt att resa den, och sedan blev det lek och dan
midsommarnattens lång. Flera av de unga flickorna o

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

vekor under träädens topp från platsen och gingo ut i en samhälle. De skulle plocka sig en tjänlerset för att få vetta sin tjänstens träd. Vid slaget skulle det vara tre verna, n alla skulle plockas midsommarnatten. Först och främst var det blåklint och prästkrage, vidare kamomill, daggkåpa, sil pennyggräs, midsommarblomster, johannesört och lavendel. Dessa skulle läggas under kudden på träädet, och på nätte drömde man om sin blivande följeslagare i livet. Även äro par av pojkarna som fått sig väl mycket av brännvin g nid midnattstiden från det öriga sällskapet. De gå ned mot ån, där de sätta sig invid en buske under envis tystnad. De ha' inte talas om en sägen som går i Stenogaidstraketen, a att vatten midsommarnatten förandras i vin, och nu skal de pröva det verkliga förhållandet. De stina varsamt ned i vattnet och midsnattstimmen nalkas allt mera. Ka vad det är utropar den ene: "Du är allt vatten vin". Strax tö nu djupet en dov röst: "Då är dina ögon min". Halls vi hund tager kamraten till flykten, och stamar i förfär nid majsbingen, där hans anlemmet vallar stor uppståndel När han redogjort för sin flykt, gå man ned mot ån, och finner där den andra ihjälslagen blind. En midsommarnatten avslutades dansen tidigare än på lang länt, och många voro de drömmar de älskegslystna flickorna hunno drömma på sin blomsterbäddar.

* * *

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

II.

Kyrkovärdens Storegården

I mitten av 1860-talet befinna vi oss åter på Storegården vid tiden för Valborgsmässan. Det är ej länge gamle nämnde mannen Olof Trulsson som för ögonen. Han har gått till vilotids eviga lertslopp. Det är i stället hans son, kyrkovärden Truls Olofsson, som styr och ställer på en förnämda to. Vi komma ej länge igen Storegården. Den gamla blekingsta är borta och i dess ställe reser sig en stor mangårdsbyggn i tre våningar. Även uthusen äro ombyggda och modern serade. En stor fruktträdgård är planterad, runt omkr mangården, och ute på fägården finnas några av de gam fruktträden kvar som en sista rest av det gamla. Truls Olofsson är gift, och hans hustru är kommen borta från En lefstad socken, och med henne har en helt annan kulturs sider kommit till Storegården och blandat sig med traktens gamla traditioner.

p. etc. (M. L.)

「Det är emellertid Valborgsmässoafton och alvarsa flamma som redan är fruit från en traditionella back vid Storegården. Ungdomarna roar sig med lek och dans, och någon skillnad mot för i världen är ej a förmärka. Ner från bygatan hörs emellertid sång, o om en stund komma en skara ungdomar upp i "Lekebacken". Det är maj som barn i by, icke som fo vid pingsten, utan valborgshärlten.」 Majnisan är bety ligt lentaro nu. Den lyder:

God afton, i som hemma äro,
Maj är välkommen!

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Detta sång är upptecknad av fröken i Bjärshemd
Skeel, i omarbetad version.

Tillåt oss om vi vackra er,
Ty linden den står grön till om våren.

Vi äro alla på er gård,
Maj o.s.v.
Och fråga om vi sjunga få,
Ty linden o.s.v.

Vi äro några pilbar små
Maj o.s.v.
Med mellskinskygen och tröjen på
Ty linden o.s.v.

Den lilla tärnans lyra klang
Maj o.s.v.
Det upp i skogen med majsång,
Ty linden o.s.v.

Vi vill ha vita ägg på fat,
Maj o.s.v.
Till pannkaka, äggamat,
Ty linden o.s.v.

Och kan vi ej få äggen få,
Maj o.s.v.
Så låt den blanka riksdalern gå
Ty linden o.s.v.

Blekinge
Östra Hd
Ringamåla
1-1913-

Upptecknat av Alma Andersson
Spjutstorp 5

Acc nr 605

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hämmu bo en dondrman,
Maj o.s.v.
Han gjor, vad som gjas kan,
Ty liuken o.s.v.

Tack o tack vat ska vi ha,
Maj o.s.v.
Ti gjorn ren var stor och bra.
Ty liuken o.s.v.

Nu gå vi alla fram i gård
Maj o.s.v.
Vi kommer åter till nästa år
~~Maj~~ Ty liuken o.s.v.

Vi sätta maj uti en krapp,
Maj ös. välkommen
Vi lyfta på hatten och säga godnatt,
Ty liuken ren bär grönt lov om våren.

Den första maj samlades man sedan hos någon av bönderna i byn, där gårdna tillagades. Ti "ikstalarna" bränvin och så dracks man "maig i benen" som kyko man talade om att det hette i kunnes kamtrakt. Där gj man aldrig majrisan men den första maj dracks allmän agg och bränvin, ty därigenom erhölls försynet kraf till ett ansträngande arbete med vårbruket.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Som förut nämnts representerar kyrkogården Stenegården och hans kustra trenne varanda i mycket olika kulturströmningar. Stenegårdens sten och buck, s. materiellt som andligt betäckaskaffs och hade sin grund av kulturer som från Danmark och Skåne tränga in i vår provins från väster, under det nyinflyttade fogden hade uppfostrats i en kulturriktning som från Sveriges av Kalmar län och Öland riktadhet i Blekinges östra del. En ganska skarp gräns för dessa bägge kulturers utbredning kan dragas, ty det vill synas som om ganska litet tränga av "slergorna", det ganska breda bälte som gås av Ringsbroda, Tving och Nättraby socknars västra del och materialet gränssocknars östra del, på område som för var slergbevärt och ganska otillgänglig. Allmänningen t.ex. var av rent danskt ursprung, och av det mycket svårt att uppspåra någon plats östa av ovanna gränslinje där den förekommit. Det typiskt berg för att materiella kulturen följt samma gränser gäll i bruk byggnader. I västra delen av länet är järnugnen eller sätugn den vanligaste kåren. Från Tving och österut är däremot av stora och öppna rökpisen förhållandet, och finnes bäl en enda sätugn. Jmfr. uppsatsen om elddstadstypen i Blekinge byggn.

Det var sålunda dessa två kulturer som genom bondefallet på Stenegården bröts mot varandra. En del av

~~OMBUDSMANNEN.~~

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

gamla fäll i glömskan, en det anpassades efter någon annan
sedvänja och åter en det togs upp från den nya kulturströmm

Vi ha nu sett hur majelden tidsdelats i Stragårdstrakten, men majsprinningen och majgillet flyttats från pe
till valborgsmässoafton och 1:a maj. Vid pingsten infördes nu någ
för trakten nytt — gökotten; en tillställning som åter mer re
var allmän. Tidigt på pingstdagens morgon samlades ungdo
och gav sig ut på en båttur på Ivagölen. Så gick man i ler
korta kappa, lakta och dansade till folket i byn vaknade,
då man återvände hem. Bålarna tvärs över vägen vackre
tillsom huset vid midsommaren, och allt gick i vårens te
den anacalleande sommarens tecken. Sedan var det mid
sommaren som kom, med majsbang och ringtens, m
var det ej tänkt så noga om den eller den blomman var
med; blåklint, prästkrage och midsommarblomma mi
det dock vara. Bonnglus, ladugård och stall pyntades som
vanligt och det var fröjd och gamman. Man sjöng rätt
mycket, mest snygga visor, som jag kan följande från
Stragårdens arkiv kommer och daterad 1858 anföras:

Ungersven går i Lunden, ut med en vana mö,
Månen skiner så sällsamt utöver land och sjö.

Och tro du lilla Karin, vad tar jag fråga dig,
Har du det tillåt den lofven, du en gång givet mig?

~~OMBUDSMANNEN~~

FOLKMINNESARKIV

Och har du hållit den Eden, som du högtidligt mig svor.
Att ingen annan älska om än en herre stor.

Min tro den haver jag hållit, det sägo jag förvann:
Och fastän du var borta, jag älskat ingen ann.

Så högt älskam svärdet, som han förbrugat till,
Högra handen, den skönas, i gräset arluggen fall.

Där har du trolösa kvinna, för det du mig bedrog.
Tro du att ej jag kämner vem dina kyssar tog.

Tro du att ej jag kämner, o fara, ach och blygd,
Att åt den nye greven du säker bort din dygd.

Ve mig att jag blev sårad, av fagert tal och lock.
Men tog du den högra handen, så tag den vänstra ock.

Och liten Karin ryckte en kniv ur sin barm
Så skar hon själv ur sig sin vänstra handmedhar

Ungersven han gångar hemåt med sorgset mod,
Men liten Karin ligger döende i sin blod.

* * *

~~OMBUDSMANNEN~~

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

III.

Den nye nämndemannen.

Det tjugonde århundradets första decennium har löpt ut i tidens tar. Åter har Stregården skiftat ägare. Det är kyrkoherdens son Anders Trulsson, som äntligen efter sin far, att nämndemannaansvaret har han upptagit efter fadern. Stregården befinner sig i ungefär samma skick som vid vårt senaste besök där. En uppvaxande har byggts framför mangårdsbyggnadens ingång och byggnaden har försetts med pappstak och — oljemålats. O, sena tiders barn! —

[Åter gång vi besöket å Stregården på Valborgsmässo-
p. exc. aftonen. Uppe från "lekebackens" krön höres glada röster
(M. L.) majelden flammar där och fotbollarna sparkas till, men den har förändrats, i likhet med så mycket annat. En har det varit en stor flammande risbål, som spridit sitt trolska ljus över majen, men är det en gammal utbjänt tjänarinna som får slappa till sina sista rester. I byarna runt omkring Stregården har förändringen gått ännu längre. Blickar vi omkring oss synas väldiga rökmoln på flera håll, då och då uppflyta en ensam eldflamma. Det är den modärna majelden. Det finnes ganska stora kvängar å gårdarna. Varje år räfsas hvitt sammans å dessa, och det arbetet

Uppt. av förf. i Rödeby. Med. i annan sam.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

skall vara färdigt till den 1:a maj. Vid valborgsmässotid samlas ungdomen ute i gärdena och så tändas eld i snäckgärdsbålen. Det blir röt, men dålig eld. Ungdomen samlas sedan i en bondgård och dricker kaffe, varefter dansens tåkts på någon utrymd loge. På Storegården samlas man emellertid ännu, på den traditionella platsen för majstången. Kaffe serveras och snart kommer dansen igång. Först "Maj är det första maj" och en eller högst två ringlekar till, sedan tar dragspelet befälet och den ena slagdängan avlöser den andra, i den fridfulla tvällen. Helgesson: Någon majsjung hörts ej av. Jo, vad vill det: "Maj är välkommen" tillsammans mellan två par dansar. Det som för glatt och friskt från fulla tjugo pojkröster. Utan blygt och ansträngt och helt solo. Jon ensam gammal tupare på gården har tagit plats på en sten ett stycke från dansplatsen. Omkring sig har han en skara unga barn, som med begärlighet lyssnar till hans berättelse om gångna dagars majfester och hans försök att efterapa sig den gamla majsången. Om någon av de äldre ungdomarna finns bland hans åhörare. Ä, nej, man är väl bildad numera ja. och det tror man sig väl icke om sådant struntprat. Ar gubbens lappar majsången till i följande stro

~~OMBUDSMANNEN~~

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Se god aftn, i som kemma nu.
Maj vare välkommen!
Aftn så skola vi gästa hos er,
En så vitt som solen går, vi sprida jordens blommor.

Sångaren kommer av sig; sitter en stund tyst och t
som, men fortsätter sedan:

Nu hina vi mor uppå golvet gå,
Maj o. s. v.
Hon letar upp ägg i varendaste vrå,
Linden nu bär gröna lov om våren.

Far han är en herreman,
Maj o. s. v.
Han tjänar tre så gott han kan,
Linden o. s. v.

Mor hon är en lärna,
Maj o. s. v.
Hon gnir oss ägg så gärna,
Linden o. s. v.

Har tack, har tack, bår far och mor,
Maj o. s. v.

Denna visa är upptecknad i Yttermalung

~~OMBUDSMANNEN~~

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
605

För den gången den var bäst vacken och stor
Linden o. s. v.

Har tack, tror tack, du flicka stern,
Maj o. s. v.
Vi önska vi dig en fästman i din.
Linden o. s. v.

Vi lyfta vi alla på vår hatt,
Maj o. s. v.
Och önska er alla en vänligt god natt.
Linden o. s. v.

Vi tåga vi alla från er gård,
Maj vara välkommen,
Och komma ej förrän till nästa år,
För så vitt som solen går, vi spridä jordens blommor

Sången tystnar och gubben ser med en förnöjsam och vemodigt ögonkast åt de dansande. — "Köp en majblom" hörs då en späd röst i vinkel. Det är Stregaisens gumdotter som kommer med ett helt paket med sina majblommor. Så gör hon hem förklarar hon betydelsen av att man köper och bär en liten blomman. Nagra k.

~~OMBUDSMANNEN~~

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

andra blott skalka på huvudet. Men kommerzen g
och när en enc kapten så kan en andra icke vara sa
I månnigom año alla prydda med blommor, en el te
köpt flera. Då uppträdde en ny affärsman på plat
Han hade röda blommor att sälja, och han talade om en
frid och broderskap och revolution, under det han fram
trugade ut sina blommor. Men han fick sälja några sty
men det gick trögare. Visserligen año hans blommor störe
men så año de ökesa dyrare, och så año han sitt kan
i kyn, och talat año hetsigt, och icke det año särliga, hu
man alltid varit vänlig. När de sista flammorna fra
en gamla gästgivaren brunnit ut gick vi alle till sitt,
årets majfester año slut. Den 1:a maj sas tänt på Stengård
nu som alltid tillsäma. Det blir så långt och vackert m
det sas den dagen. På kvällen sitter nämndemannen till
sammans med några vänner och dricker äggtoddy
maig i kyken hålles ännu nifi vårens och sommar
sextontimmarsdag.

Vid pingsten fira ungdomen ännu sin gökot
Kaffet tages nu med färdigt kanifjäu och i aftem av den kl
båten svajar en blågula fanan. Dragharmonikan eller
i värsta fall en grammofon año även med på utfärden, o
dans och lek omvexlar. Men man gå ej hem då fa
i kyn vakenar, för año gå till kyrkan, som för. En kyrko

LUNDS UNIVERSITETS OMBUDSMANNEN FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

i solgasset och var sig till långt fram på förmiddagen, då följ
uppenbarar sig nere på byggatan, med en riktigt utvalad
uppsyn. Annandag pingst är dans i byns nyuppfridda dan
lana, och ungdomarna roar sig av ljattans lust, till långt
efter midnatt. Det och annat kvällen av unga pojkar t
under kvällen lapp gick tåta besök bakom en buskaren
vid festplatsen, och de ha att vara att skota en svar
balanseringskonsten. De blå lingrisbare, men måste ä
upp på dansbanan, och då festen är slut är det ju naturlig
att de måste följa var sin "fjälla" hem.

Tiden går och det är midsommaraften. På förm
middagen har byn varit folktom. Redan kvällen förut
ha en stor del av ungdomarna rest till Kaikebarna för
att fira Lövmarknaden. Den del blev för några skull,
andra för att tjäna en slant extra. Pojkarna ha lan
varit sysselsatta att göra kåpor och målat dem i
randiga vackra färger. De äldre ha huggit björkar o
brutit lövsnår och kvinnfolken ha plockat blåklin
och andra blommor, vilket allt funnit vägen till lövma
naden i "stan". I stället för det sålda har man köpt
luftballonger, konfekt och skriken av annis italienare
En och annan stånd är med sitt porträtt å vack
uppslaget vid kamkonsten. Hemma på gårdarna
ha pynts och fejats. Ladugårdar och stall ha sopats k

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV
LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

tak, golv och väggar. Lövmyrt har satts upp i taket, och
kjolar vid ingången till mangården. Även majstången
hittar vi sen förr. Men — midsommar måste vara ruddt
i byn, ty nu delades det två majstänger. Den uppe på
Stenegards backe, på traditionens helgade mark. De
svajar nu den svenska fanan i toppen. Den andra
majstången är rest nere på dansbanan, och det hang
en röd flagga överst. Majstängernas klädsel är även
den från förr. Helkvist finnes visserligen kvar, och
och annan kransar av blåklint och prästkragar; men
hänger det en massa pappersremsor i alla möjliga
färger och former, påminnande om en fågelskräm.
I skymningen samlas man vid majstängerna för att
resa dem och sedan tänds lykor och dans omkring
dem. Först synes den gamla Stenegardstången dragas
till sig den största uppmärksamheten och det räcker
nästan hängvel; men då skymningen börja falla tän
arlägnar sig det ena paret efter det andra, och i sam
man blir det trängsel nere vid dansbanan, det dansa
fortsätter till framåt morgonsidan. — Omkring Stenega
majstång är det tomt — det sista paret har avlägsnat
dansbanan dragen med fäbodsmusik till sig av byns ungd
och nästa år kanske någon tänker på att resa Stenega
majstång — om det är det någon det enas vad den det
den blir föremål för för en vacker saga.

Allan Andersson

605

Alban Berg
Schönberg
Rieder
Webern